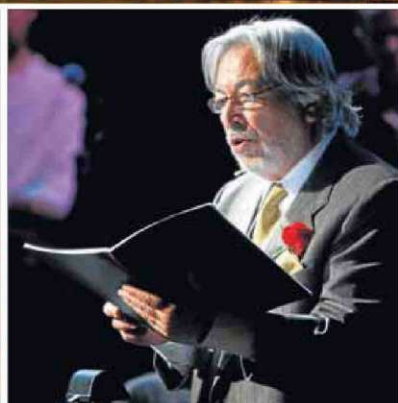

Homenatge a Josep Maria de Sagarra

Un recital de dues hores i mitja reconcilia institucionalment l'obra de Josep Maria de Sagarra, mort fa 50 anys, amb la població que se la va fer seva

Sagarra per a tots

Jordi Bordes
BARCELONA

Josep Maria de Sagarra va tornar a sonar a les parets del Palau de la Música ahir al vespre. La seva obra, en les múltiples disciplines, va ser l'eix central a través del qual es van poder recordar les vicissituds d'un autor i de la seva època. El director Joan Ollé va oferir un espectacle llarg, de

dues hores i mitja, per reivindicar una obra sovint tan popular que s'ha oblidat qui en va ser l'autor. En una proposta formal senzilla i directa, el públic va poder assistir a moments d'una factura brillant. El Palau de la Música es va omplir i va fer bons els pronòstics que l'oferta, amb un autor estimat i amb un repartiment contrastat, seria un èxit, fins al punt

que moltes persones que haurien volgut assistir a l'espectacle es van quedar sense invitacions, per dificultats d'organització.

El president Artur Mas celebrava l'èxit de convocatòria, que coincidia amb la voluntat del govern que els homenatges institucionals a personatges que han treballat pel favor de la cultura catalana tinguin també un relleu popular.

Mas va lloar la figura de Josep Maria de Sagarra per haver volgut ser popular mantenint un llenguatge viu i de qualitat. Sagarra va omplir el testimoni d'altres veus amb voluntat popular com Mossèn Cinto, Maragall o Guimerà. Va ser un home d'èxit que, com tots els que llauren amistats, també es topen amb crítiques i enemistats.

La tria de textos d'Ollé,

El govern vol que els homenatges institucionals tinguin un aire popular, com el de Sagarra

més que blasmar contra els que no van entendre la seva marxa de Catalunya a les beceroles de la Guerra Civil (ellavors conseller de Cultura Ventura Gassol el va alertar que la seva vida corria perill per les seves col·laboracions a la revista *El benegre*; el director de la revista, Josep Maria Planas, havia estat assassinat per militants de la FAI per aquell motiu) va refermar

Homenatge a Josep Maria de Sagarra

Joan de Sagarra, abans de començar l'homenatge al seu pare, ahir al vespre al Palau de la Música. En les imatges inferiors, Roger Mas (interpretant 'Balada de les estrelles') i Joan Anguera (aplaudint a 'El cementiri dels mariners'). A la dreta, Montserrat Carulla (juganera en el seu fragment de poesia satírica) i, al costat d'aquestes ratlles, Josep Maria Pou (aclamat al fragment de 'La filla del carmesí'). Artur Mas va obrir l'homenatge definint-lo de popular i institucional.

■ ORIOL DURAN

la voluntat de servir una llengua i una cultura que, posteriorment, patirien el marcatge de la dictadura franquista. La selecció va ajudar a entendre per què aquell estudiant que havia anat a més, amb estudis a Madrid, va acabar tirant la seva carrera per arriscar-se a l'embriagament de la poesia i l'obra teatral. Uns versos que insisteixen en els paisatges de la costa, que s'afanyen a definir i pintar amb adjectius coloristes i piuladisses un estol d'ocells, tot i la poca fortuna dels ocells tropicals de la casa paterna. Les seves referències èpiques a *La campana de Sant Honorat* (la que va tocar a someient el 1714 i que Felip V va fondre per bastir canons), de militància a *El poema de Montserrat* i de fe en el poble (el Cor Jo-

Esteve Polls no va poder ser-hi per recitar 'El poema de Nadal': era una cita de justícia

ve del Palau de la Música va interpretar *El cant del poble*) refermen una actitud que es contradia amb aquells que el van tenir per covard per haver fugit de Catalunya.

La veu de Sílvia Pérez Cruz va endur-se una càlida rebuda amb la *Cançó de suburbi*, amb una nitidesa que feia espurnejar els ulls. També Marina Rossell amb *L'orenetta*. I

Ester Formosa amb una generosa interpretació de *Vinyes verdes vora el mar* i *Entre les barques quan passa l'amor...*

De comiat, la veu greu de Lluís Soler amb *Elegia a Rafel* i una veu mítica, la d'Ovidi, amb *l'Aiguamariana*. No va poder ser a la funció Esteve Polls. El director més veterà en actiu havia d'interpretar un fragment d'*El comte Arnau* i, sobretot, un altre d'*El poema de Nadal*. Va interpretar-lo el 2007 a la Sala Gran del TNC. La seva veu transparent i un ritme gens forçat havia d'explicar la cançó d'*El noi de la mare*. Rosa Novell, amb qui havia de compartir text, el va interpretar sola. Panses i figues i nous i olives: gràfic i popular, Sagarra, mentre el Nadal sigui Nadal. ■